

„S touhle nemocí nikdy nebudeš kojit!“

Když jsem ve svých 14 letech onemocněla Myastenii Gravis, už tehdy mi jako dospívající říkali, že nebudu moct kojit, nebo maximálně osm týdnů. Čas pokračoval a za pár let se tvrdilo, budu moct kojit jen 3 měsíce, o nějaký čas později se „povolená“ lhůta posunula na půl roku.

S tímto jsem žila 12 let, že nebudu moct kojit a že vlastně bude lepší, když nezačnu kojit vůbec, když bych musela stejně za chvíli odstavit. Můj postoj začal měnit můj muž, který považoval kojící ženu za nejkrásnější pohled na světě, a tak jsem se rozhodla, že aspoň po porodu kojit budu, abych jej o toto neochudila.

Postupem času jsem začala více číst a zjišťovat informace, že pro dítě je kojení důležité a kojení je jednou z nejlepších prevencí potravinových alergií, nemocí imunity nebo cukrovky (všechny tyto nemoci mám já nebo někdo v rodině). A tak jsem se rozhodla, že budu kojit aspoň tu povolenou lhůtu.

Důvodem, proč se ženám s Myastenii zakazuje kojení, je ten, že nikdo nezkoumal, jak se nemoc po dlouhodobém kojení chová. Není to tak, že by se 100% vědělo, že se po kojení nemoc zhorší.

Pak jsem po tom půl roce přišla na neurologii a čekala jsem přednášku o tom, že mám přestat kojit. A ono se stalo něco docela jiného.

Doktorka se mě zeptala: „Kojíte?“

„Ano“ odpověděla jsem

„Tak klidně kojte dál, ono je to pro vás lepší, když budete spát spolu, jen mu dáte prso a budete oba spát dál, než vstávat a připravovat lahev.“

A takto kojím už téměř 2 a půl roku. Nemoc se vlivem kojení nezhoršila a neuroložka nás vždy za dlouhodobé kojení chválí.

Přiznám se, že od doby, co jsem otěhotněla, mám Myastenii v tak dobrém stavu, jako už dlouho ne. I díky tomu jsem mohla родit přirozeně. Od porodu o Myastenii téměř nevím, za tu dobu jsem měla zhoršení jen dvakrát, jednou díky stresu a nevyspání kvůli řešení vztahových problémů a poprvé v porodnici, kde se Myastenie zhoršila také kvůli nevyspání.

Pro Myasteničky mám ale tip, jak to zvládnout lépe. V porodnici má s nevyspáním problém každá maminka. Leckdy jsou na jednom pokoji tři maminky i s dětma, které v noci postupně pláčou a podobně. Nejideálnějším řešením je, domluvit si nadstandardní pokoj, kde je maminka s dítětem sama a navíc s ní může být i doprovázející osoba - třeba partner nebo maminka, která může s péčí o dítě pomoci. Po porodu se může i díky nenadálému poklesu hormonů nemoc zhoršit, ale situace se dá alespoň zmírnit díky pomoci okolí.

Nemocí, kde se kojení zakazuje, je více. Ne vždy je to ale nutné. Někdy je to prostě tak, jako u mě - nikdo nezkoumal nemoc při kojení, a tak mají lékaři obavy. V mém případě byla nemoc stabilizovaná a později v remisi, takže jsme to zkusili a jelikož to na nemoc nemělo vliv, pokračovali jsme dále. Kojím už 2 a půl roku.

Mnohdy ženy i s jinými nemocemi musí odstavit, protože například musí podstoupit zákrok nebo protože dostanou antibiotika.

Je třeba respektovat i svůj individuální stav. Ne každý s danou nemocí potřebuje natolik silné léky, aby musel přestat kojit.

Co s tím? V první řadě bych se nespolehala na informaci pouze z jednoho zdroje. Ptejte se více lékařů v daném oboru. Vyhledejte si daný zdravotní problém či lék na stránkách Mamila.sk, kteří se věnují přímo tomuto tématu: <https://www.mamila.sk/pre-matky/dojcenie-a/lieky/>

Další možností je zahraniční databáze Lactmed, která sdružuje veškeré dostupné studie. Stačí zadat účinnou látkou léků.

A v neposlední řadě se můžete zeptat na skupině Laktační poradkyně/poradci, zastánci a milovníci kojení spojme se, kde je řada odborníků ve svém oboru - laktační poradkyně i zdravotníci, kteří vám mohou pomoci.